

JUDA INFO

červenec 2004

Je cudnost ještě pro dnešní dobu? - Tomáš Korčák

V Novém zákoně nacházíme dva výrazy související s cudností. První souvisí se zdravým studem a týká se především žen a jejich oblékání. Ženy jsou vyzývány k počestnému a střízlivému odívání a zdobení, které bere ohled na druhé a vychází ze zdravé úcty k sobě samé (viz 1Tm 2,9.10). Ovoce důvěrného života s Pánem se projeví i navenek a nemusí být nahrazováno vyzývavostí, koketérií, sexuální manipulací a upoutáváním na sebe.

Druhý výraz souvisí s čistotou a upřímností. Sám Pán je pro nás vzorem (viz 1J 3,3) a proto i my jako jeho služebníci máme být pro druhé vzorem právě v čistotě a cudnosti (viz 1Tm 4,12; 2K 6,6). Máme se uchovávat v čistotě (viz 1Tm 5,22) a přemýšlet o všem, co je čisté a cudné (viz Fp 4,8), neboť to, co přichází shůry je především čisté (viz Jk 3,17). Jsme zasnoubeni jako čistá a cudná panna jedinému muži - Kristu, a tato čistota a cudnost souvisí s naší upřímností a oddaností Kristu (viz 2K 11,2-3). Muži mají jednat s mladými ženami ve vsi čistotě a cudnosti (viz 1Tm 5,2) a ženy mají žít čistý a cudný život v bázni a podřízenosti, což bude mít vliv na jejich muže i kdyby byli nevěřící (viz 1Pt 3,1-4). Též starší ženy mají vést mladší k tomu, aby byly mimo jiné cudné (viz Tit 2,5), což obsahuje jak duchovní matky, tak i přirozené matky, které k cudnosti vedou své dcery.

V dnešní sexuálně vydrážděné společnosti se tato Božská vlastnost nenosí. Cudnost je většinou nevěřících v naší zemi k smíchu. My však nejsme z tohoto světa. Naším Králem je Ježíš a my zde reprezentujeme jeho království s jeho hodnotami. Vlažní a odpadající křesťané jsou smýkáni módními vlnami tohoto světa a hledají tak slávu a uznání, které jim však chce v plnosti dát samotný Bůh. Méněcennost se také projevuje v touze získat obdiv druhých. Obnažování genitálií a poprsí žen je často toho projevem. V horším případě souvisí s čarodějnickým skrze ovládnání sexem. Kdo vyzývavě obnažuje své tělo, nemá zdravou úctu k sobě samému. Tvoje nahota nepatří nikomu cizímu, ale pouze tvému partnerovi v manželství (viz Př 5,15-20).

Milé ženy nezapomínejte, že muži jsou rychle sexuálně stimulováni pohledem na obnažené ženské tělo nebo jeho části. Sám Pán říká mužům (ne ženám): "Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu tak, aby po ní zatoužil, již s ní zcizoložil ve svém srdci." (Mt 5,28) Tomu, kdo svádí k hříchu by bylo lépe, aby mu pověsili na krk mlýnský kámen a potopili ho do mořské hlubiny. Ježíš říká: "Běda světu, že svádí k hříchu! Svody sice nutně přicházejí, ale běda tomu, skrze koho přijdou." (viz Mt 18,6-7)

Milí muži, Bůh nás určitým způsobem stvořil a my potřebujeme znát své potenciální slabiny. Uzavři jako Jób smlouvu se svými očima, že se žádostivě nebudeš ohlížet za cizí ženu. (viz Jb 31,1) Jako Josef před Potífarkou utíkej před smilstvem (viz Gn 39; 1K 6,18; 2Tm 2,22). Žijte cudným, čistým a Kristu oddaným životem. Manželství ať je u všech ve vážnosti a manželské lože neposkvrněné, neboť smilníky a cizoložníky bude soudit Bůh. (Heb 13,4)

Milí rodičové, buďme pro naše děti vzorem i v této oblasti a veďme je k cudnosti, zdravému sebevědomí a úctě k sobě samému. Povzbuzujme své děti, aby si užívali své dětství. Ukazujme jim na ohavnost nevěstčího odívání. Veďme je ke zdravým vztahům k druhému pohlaví. Co zaséváme, to budeme sklízet!

(Pozn.: první výraz označující cudnost je řecky "aidós", druhý výraz je "hagnotés" a jeho ekvivalenty)

[Zpět na seznam](#)

JUDA INFO

červenec 2004

Klam nezávislosti - Derek Prince (*The Delusion of Independence, květen 1998*)

Drahý příteli,

"Budete jako Bůh, znajíce dobré a zlé." (Gn 3,5 podle anglického překladu NIV) Být jako Bůh je jistě vznešený a chvályhodný cíl. Co by na tom mohlo být špatného? Z úst Satana, který se projevil jako had, to však svedlo Adama a Evu do neštěstí, jehož zlé důsledky zasáhly všechny jejich potomky.

Co bylo tou neodhalenou léčkou, do které byli Adam s Evou chyceni? Tou léčkou byl **slib nezávislosti**, který není v textu přímo uveden, ale vyplývá z něj. Jakmile budete znát dobré a zlé, budete mít svobodu činit svá vlastní rozhodnutí.

Tato sebezprosazující touha po nezávislosti byla dědičností vyslána do celé lidské rasy, vzešlé z Adama a Evy. Je to výrazný znak toho "starého Adama" neboli padlé hříšné přirozenosti, která číhá v každém z nás.

Různé cesty k nezávislosti

Z historie můžeme vyčíst několik různých cest, kterých lidstvo používalo při hledání nezávislosti na Bohu. První z nich je **poznání**. V zahradě Eden se vyskytovaly dva zvláštní stromy, strom **života** a strom **poznání**. Když se Adam a Eva odvrátili od stromu života a zvolili si strom poznání, byl to rozhodující okamžik historie.

Od té doby je dosažení poznání jedním z hlavních cílů lidstva. V posledních dvou či třech stoletích se to projevuje stále rostoucím důrazem na **vědu**. (Anglické slovo pro vědu, "*science*", je přímo odvozeno z latinského scientia, což znamená "poznání".)

Exploze vědy však nevyřešila nejzákladnější problémy lidstva: bezpráví, krutost, války, chudobu a nemoci. Ve skutečnosti je v některých případech zvýraznila. Věda poskytla člověku zbraně hromadného ničení, které jsou schopny vyhladit celou lidskou rasu a obrátit zemi v pouštinu. Navíc se některé z těchto zbraní dostaly do rukou krutých a zlých lidí, kteří by se nenechali odstrašit od jejich použití úvahami o milosrdenství a morálce.

Druhá cesta, kterou lidstvo následuje ve snaze dosáhnout nezávislosti na Bohu, je na první pohled překvapivá. Jedná se o **náboženství**. Lidé si vytvořili mnoho různých forem náboženských pravidel a způsobů uctívání, jež jsou tak úplné a všepokrývající, že už v nich nezbyvá žádné místo pro Boha. Jediné, co je potřeba dělat, je dodržovat tato pravidla.

Toto platí o některých formách různých světových náboženství: judaismu, islámu, buddhismu, a dokonce i o některých podobách křesťanství. Ve všech těchto náboženstvích se mohou lidé natolik uspokojit svými pravidly a postupy, že se stanou nezávislí na Bohu samotném. Tím se vysvětluje, proč jsou někdy svědomití náboženští lidé nejméně schopni odpovědět na nabídku evangelia a přijmout milost, kterou si nemůžeme zasloužit.

Další způsob, jakým se člověk snaží dosáhnout nezávislosti na Bohu, je **nahromadění velkého množství peněz a materiálních statků**. Ježíš vyprávěl podobenství o bohatém statkáři, který se stal tak úspěšným, že už neměl kam uložit celou svou úrodu. Rozhodl se vybudovat ještě rozsáhlejší skladovací prostory, a potom říkal své duši: "Duše, máš hodně zásob na mnoho let; odpočivej, jez, pij, raduj se." Ale Bůh mu řekl: "Blázne! Ještě této noci si vyžádají od tebe tvou duši, a čím bude to, co jsi připravil?" (Lk 12,16-20)

Mnozí lidé v historii se nechali zlákat touhou po nezávislosti a dopustili se tak stejné tragické chyby. Mnozí lidé se jí dopouštějí i dnes.

Touha být nezávislý na Bohu je výrazným znakem všech, kdo patří do Satanova království: vzbouřených andělů, démonů, padlého lidstva. Je také znakem "světa", o kterém mluvil Ježíš, když prohlásil o svých učednících: "Nejsou ze světa, tak jako já nejsem ze světa." (J 17,16)

V tomto smyslu se "svět" skládá ze všech lidí, kteří se nikdy nepoddali autoritě Bohem ustanoveného Krále, Pána Ježíše Krista. Někteří z nich jsou zbožnými lidmi, nicméně když jsou konfrontováni s Božím požadavkem bezvýhradné poddanosti Pánu Ježíši, ten vzpurný, nezávislý "starý člověk" v nich se projeví a oni odmítnou Boží nabídku spasení z pouhé milosti.

Opuštěné, odcizené lidstvo

Touha po nezávislosti na Bohu odděluje lidi od ostatních Božích stvoření, která jednotně a nezpochybnitelně závisí na svém Stvořiteli.

Žádné z nebeských těles neprojevuje jakoukoli touhu po nezávislosti. "Měsíc odděluje období a Slunce ví, kdy má zapadnout." (Ž 104,19 podle anglického překladu NIV) Hvězdy odpovídají na své jméno, když je Bůh volá. "On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem." (Ž 147,4)

Jakkoli se mohou živly někdy jevit rozbouřené a nespoutané, vždycky jsou poslušny svého Stvořitele: "oheň, krupobití, sněh i mlha, bouřný víchř, který plní jeho slovo." (Ž 148,8)

Totéž platí o stvořených zvířatech: "Lvíčata řvou po kořisti a hledají svou stravu od Boha." (Ž 104,21 podle anglického překladu NIV) "Tu je veliké a širé moře: hemží se v něm nespočetných živočichů maličkých i velkých, ... A to vše s nadějí vzhlíží k tobě, že jim dáš v pravý čas pokrm." (Ž 104,25.27) O ptácích nám Ježíš říká: "váš nebeský Otec je živí." (Mt 6,26)

Žádný div, že se vzpurný člověk někdy cítí osamělý a odcizený vesmíru kolem sebe, v němž ostatní stvoření fungují všechna společně v jasné závislosti na svém Stvořiteli.

Cesta zpět k závislosti

Ježíš pro nás na kříži vydobyl dvojí lék na náš padlý stav. Za prvé, nesl celý trest za všechny naše hříchy, a tak umožnil Bohu odpustit nám bez slevování z Jeho vlastní spravedlnosti. Za druhé, Ježíš se také ztotožnil s tím nezávislým a svůj prospěch hledajícím egem, které ovládá naši padlou přirozenost. V Ježíši byl ten vzbouřenec usmrčen. "Náš starý člověk [ten vzbouřenec] byl spolu s Ním ukřižován." (Ř 6,6)

Abychom se stali učedníky Ježíše, musíme každý z nás využít tohoto dvojího léku. Za prvé, musíme skrze pokání a víru dosáhnout jistoty, že nám byly odpuštěny všechny hříchy. Za druhé, musíme se ztotožnit s rozsudkem smrti vyřčeným nad naším vzpurným, nezávislým egem.

Odtud vyplývají podmínky pro učednictví, které Ježíš položil: "Tak tedy žádný z vás, kdo neopouští všechno, co mu náleží, nemůže být mým učedníkem." (Lk 14,33)

Slovu, které zde bylo přeloženo slovesem "opustit", také odpovídá slovní spojení "rozloučit se". Stát se učedníkem Ježíše znamená rozloučit se se vším, na čem jsme normálně závislí, tzn. s rodinou, přáteli, penězi, kariérou, světskou ctí a slávou. Jakmile jsme se skutečně zřekli všech těchto věcí, Bůh nám může vrátit zpět ty z nich, které odpovídají Jeho plánům s našimi životy. Potom však už nejsme vlastníky, ale pouhými správci, kteří se budou zodpovídat z toho, jak se svěřenými věcmi nakládali. Závislí jsme pak už jenom na Bohu.

Někdy může Bůh dopustit i nějakou krizi, či dokonce zdánlivou katastrofu, aby nás přivedl na místo, kde plně uznáme svou závislost na Něm. Mám na mysli Pavlovu cestu do Říma, popsanou ve 27. kapitole knihy Skutků. Bůh měl zvláštní plán dovést Pavla do Říma, hlavního města římského impéria. Jako "apoštol pohanů" měl jedinečným způsobem přispět tamní církvi.

Přesto Pavel cestoval jako vězeň v řetězech. Loď, na které se plavil, se dostala do tak hrozného bouře, že po dva týdny nespátřili slunce ve dne ani hvězdy v noci. Nakonec všichni ztroskotali na drsném pobřeží Malty. A aby to nebylo všechno, Pavla tam ještě uštknul jedovatý had! (Sk 27,13-28,6) Pokud bylo Boží vůlí pro Pavla jít do Říma, proč zakoušel na cestě tam takové mimořádné zkoušky?

Když jsem nad tím uvažoval, vzpomněl jsem si na formulaci ze Skutků 27,20: "nakonec se již ztrácela veškerá naděje" (v anglickém překladu stojí doslova "nakonec byla vzdána veškerá naděje.") To byl cíl Pavlových zkoušek - přivést ho na místo, kde **byla vzdána veškerá naděje**. V tom okamžiku už Pavlovi zbývalo doufat jenom v Boha samotného. Tehdy zakusil to, že Bůh je ke všemu dostatečný. On nás přivádí na místo úplné závislosti na Něm, aby ukázal, že je naprosto spolehlivý.

Když došel na místo úplné závislosti, byl Pavel připraven na svou službu v Římě. Jeho cesta tam ho na to připravila. Vyprázdňen od veškeré sebe-dostatečnosti, byl kanálem, kterým mohlo Boží požehnání proudit ke křesťanům v Římě. Máme sklon zapomínat, že ačkoliv byl Pavel apoštolem, zůstal také učedníkem pod Pánovou disciplínou.

Postupně, během let, jsem se učil této lekci úplné závislosti. Musím se přiznat, že jsem byl pomalým žákem. Bůh si použil různé okolnosti v různých obdobích, aby tuto lekci prosadil. Ale přišel jsem na to, že čím víc se spoléhám na Boha, tím víc mě překvapí výsledky, které se pak dostaví, výsledky, kterých bych nikdy nedosáhl, dokud jsem se spoléhal na vlastní úsilí.

Jákobova kapitulace

Jákob je jednou z biblických postav, která podstoupila doslova tělesný boj, aby se vzdala své nezávislosti. Jako mladý muž byl lstivý, ambiciózní a hledal vlastní prospěch. Zneužil moment tělesné slabosti svého bratra Ezaua, když od něj koupil jeho prvorozencká práva za miskou polévky. Následně, aby získal otcovské požehnání, které bylo obvykle spojeno s právem prvorozenství, podvedl Jákob svého slepého otce tím, že se vydával za Ezaua. Nicméně ani prvorozenství, ani požehnání Jákobovi nepřineslo mnoho dobrého. Aby unikl před pomstou svého bratra, utekl do Mezopotámie, kde se skryl u svého strýce Lábara. Zde znovu projevil svoji vychytralost. Oženil se s dvěma Lábarovými dcerami a získal většinu Lábarova bohatství.

Poté mu Pán řekl, že je čas vrátit se do země jeho dědictví. Na zpáteční cestě však narazil na nějakého tajemného člověka, který s ním zápasil celou noc. Nakonec ten neznámý poranil Jákobovi stehenní sval (ten nejsilnější v jeho těle) a Jákob se na něj zavěsil v bezmocné závislosti.

Až po tomto setkání se vlastně Jákob mohl vrátit ke svému dědictví. Ale do konce jeho života mu zůstalo kulhání, vnější znamení nezávislosti, která musela kapitulovat.

Kdo byl oním cizincem, který zápasil s Jákobem? Nejdříve je nazýván **mužem (člověkem)**. Ale následující den Jákob prohlásil: "Viděl jsem **Boha** tváří v tvář." (Gn 32,24-30) Později popsal prorok Ozeáš toto setkání slovy: "Jako kníže se [Jákob] utkal s **andělem** a obstál." (Oz 12,4)

Takže tato Osoba byla člověkem, a přesto Bohem, a také andělem, tzn. poslem od Boha. Ve vesmíru je pouze jedna Osoba, která odpovídá tomuto popisu: člověk, a přece Bůh, a také posel od Boha. Je to Osoba, která byla v lidské historii zjevena jako Ježíš Nazaretský - Člověk, a přece také Bůh a posel od Boha k člověku.

Jákobovo určení bylo nakonec naplněno tímto setkáním. Poté se navrátil ke svému dědictví a rovněž se usmířil se svým bratrem Ezauem.

* * * * *

Možná jsi v této Jákobově zkušenosti uviděl kousek sebe. Také ty jsi dosud zápasil ve vlastní síle, abys získal duchovní dědictví, které cítíš, že pro tebe Bůh má, ale které ti stále nějak uniká. Musíš udělat to samé, co udělal Jákob: bezvýhradně se vzdej Pánu Ježíši Kristu.

Zde je modlitba, kterou se můžeš modlit:

Pane Ježíši, věřím, že jsi skutečně mým Spasitelem a že pro mě máš dědictví. Ale poznávám, že jsem se dosud spoléhal na vlastní sílu, abych do něho mohl vstoupit. Činím z toho pokání! Pokládám svou nezávislost a poddávám se bezvýhradně tvému Panství. Od nynějška se budu spoléhat na tvou ke všemu dostatečnou milost.

Ale pamatuj, může se ti stát, že budeš ode dneška kulhat!

Tvůj v Pánově službě, Derek Prince

[Zpět na seznam](#)

JUDA INFO

červenec 2004

Nespolehlivé metody hledání Boží vůle - Eberhard Mühlan

V této kapitole se budu zabývat nesprávnými způsoby zkoumání Boží vůle. Snad by mohly být vhodné pro zvláštní ojedinelé situace. Když je ale přijmeme za běžný způsob, udělají z nás duchovní trpaslíky a mohou nás uvést v omyl.

Následující způsoby nacházíme mezi křesťany velmi často, ale v Bibli pro ně nemohu najít podklad ani příklady. Někdo potřebuje od Boha odpověď. Vezme tedy svoji Bibli, s modlitbou ji otevře a věří tomu, že si ve verši, na který položí prst, přečte odpověď na svoji otázku. I když všechno může být míněno upřímně, kde nacházíme biblický podklad pro to, že by nás Bůh chtěl vést skrze "položení prstu"? Je katastrofální, jak je tato praxe rozšířená. Zprávy o úspěšnosti této metody při hledání Boží vůle nedokazují, že to tak máme dělat. Mnohé situace, kdy to vyšlo až po několika pokusech nebo vůbec ne, jsou pro jistotu zamlčovány.

Když moje manželka byla mladá křesťanka, bez velkého posuzování tuto metodu převzala od ostatních. Otevřela Bibli, položila prst na jedno místo a četla: *At' je překvapí smrt.* (Ž 55,16) Od té doby od toho dává ruce pryč.

Přirozeně nám každý verš v Bibli má co říci. Určitě se může stát, že čteš Bibli a najednou je pro tebe nějaký verš mimořádně důležitý. Uhodí tě do očí a jednoduše víš, že platí pro tebe a tvoji situaci. Můžeš ho přijmout jako jednu z odpovědí na tvé otázky. Je to tak dobré a správné, protože Bohu dáváš možnost promluvit nebo nepromluvit. Jinak je to však skutečně tak, že chceš Boha manipulovat, aby promluvil. Má vést tvoji ruku a odpovědět ti jako orákulem. Takto Bůh nemluví a my ho nemáme pokoušet.

Další způsob je podobný: vytáhnout si veršiček. Vytažení kartičky s biblickým veršem pro povzbuzení a budování při mimořádných příležitostech, jako je konec roku nebo narozeniny, a radost z povzbuzení Božím slovem, může být milý zvyk. Pokud zůstane u toho, je to v pořádku! Nebezpečné to začne být, když si sednu a řeknu si, že vytaženou kartičku přijmu jako odpověď na svou otázku. Tak to má být a tak to udělám.

Tahání veršiček je dobré pro obecné budování, ale stane se nebezpečným, když ho budu chtít považovat za osobní vedení.

Další pochybnou metodou zkoumání Boží vůle je takzvané "kladení rouna". Tato metoda se skutečně zakládá na jedné situaci ze Starého zákona, ale její příznivci ji většinou používají upraveným a oslabeným způsobem.

Jde o to, že Gedeón chtěl najít Boží vůli a tak položil na humno ovčí rouno. Pak očekával lidsky nemožné, totiž že další ráno bude rosa jen na rounu a ne na zemi. Skutečně se to stalo. Potom Gedeón vyzkoušel opak. Očekával, že rouno zůstane suché a okolní zem vlhká. I na to Bůh přistoupil. (Sd 6,36 a násl.) Tato jedinečná situace je mnohými považována za důkaz toho, že mohou od Boha vyžadovat znamení, která si sami určí, aby si z nich poskládali své odpovědi.

Vyžadování znamení vypadá někdy pořádně primitivně. Třeba takto: Když bude svítit slunce, vezmeme to jako znamení, že Bůh chce, abychom uspořádali pouliční evangelizaci. Nebo: když Bůh do týdne neodpoví na mnou požadované znamení, udělám to a to.

Jedna čerstvě vdaná žena si z celého srdce přála otěhotnět a mít mimino. Ale tak rychle to nevyšlo. Za celou záležitost se samozřejmě modlila. Jednoho dne byla nakoupit a napadla ji tato myšlenka: jestli dnes ráno potkám u pokladny těhotnou ženu, vezmu to jako znamení, že Bůh vyslyšel moje modlitby a jsem těhotná. U pokladny vedle ní skutečně stála těhotná žena a ona hned svým přítelkyním s hrdostí vyprávěla, že Bůh vyslyšel její modlitby a je těhotná. Všichni se s ní radovali, ale čas plynul a nic se nestalo. Jak trapné! Při pastoračním rozhovoru vylila své zklamání a z celé blamáže obvinila Boha.

Kdo vlastně jsme, že svými znameními a požadavky chceme Boha směřovat sem a tam, podle naší libosti a v námi určený čas? To je přece úplně převrácený vztah mezi stvořením a Stvořitelem! Jaká je to troufalost, chtít ovládat Boha! Bůh je svrchovaný a mluví, kdy on chce a ne kdy chceme my. Přijmi toto napomenutí a dej od toho ruce pryč.

Jenže ospravedlnění tohoto jednání se odvozuje od Gedeonova příkladu. Proto se na něj podíváme ještě jednou. Za prvé

vidíme, že Gedeón nevyžadoval primitivní znamení, ale něco lidsky nemožného. Dále celé situaci předchází Boží řeč. Nejprve k němu Bůh mluví skrze anděla a vyžaduje od něj, aby s jeho pomocí vysvobodil Izraelce z ruky Midjanců. Gedeón se cítí neschopným, prosí o znamení a Bůh na to přistupuje. Anděl žádá, aby na skálu položil maso a nekvašený chléb a pak vše před Gedeónovými očima spálí. Čas plyne a Gedeón začíná pochybovat o svém povolání. V této situaci přichází před Boha a vyžaduje znamení. Text jasně ukazuje, že se při tom cítil velmi nepříjemně: ***Gedeón dále prosil Boha: "Necht' proti mně nevzplane tvůj hněv, když promluví ještě jednou. Rád bych to s rounem zkusil ještě jednou."*** (Sd 6,39a)

Gedeón věděl, že před Hospodina předstoupil s nesprávným postojem a že mu nepříslušelo s ním takto jednat. Proto tento příklad nemáme považovat za metodu hodnou následování. Je to jednorázová událost. Nikde v Bibli není pokyn, že si z Gedeónova postoje máme vzít příklad.

Připouštím, že je naprosto správné prosit Boha, aby nám ke svým dosavadním slovům přidal stvrzující znamení, abychom mohli poznat, že jsme v jeho vůli. Ale přitom samozřejmě necháme na něm, kdy a jakým způsobem chce promluvit. To je úplně něco jiného, než se před něho postavit s požadavky a předepisovat mu kdy a jak má odpovědět s pohružkou, že se jinak rozhodneme určitým způsobem.

Uvedené metody "položení prstu", "tahání veršičků", "kladení rouna" a další jsou projevem naší neschopnosti naslouchat Duchu svatému. Mohou být také projevem naší lenosti a zbabělosti. Vyzobnout z Bible jeden verš nebo vyžadovat znamení je přece jednodušší, než se v následování, poslušnosti, každodenním ztišení před Pánem a trpělivém očekávání ptát usilovně na jeho vůli. Ale nejde o to, co je pro nás pohodlnější a jednodušší. Máme zjevené Boží slovo, ze kterého žijeme. Pokud se k nám Bůh skloní a mluví k nám, je to jeho svrchované jednání.

Zásada: "Položení prstu", "tahání veršičků", "kladení rouna" a podobné metody nejsou přiměřeným postojem pro vyžadování odpovědi od Boha. Stavíme se tím před něj jako ti, kdo by ho chtěli ovládat a přinutit mluvit kdy chceme a jak chceme. Zakázaným způsobem tím zasahujeme do suverenity Božího jednání.

(15. kapitola z knihy Eberharda Mühlana: Vedení Duchem Svatým, Führung durch den Heiligen Geist, GDVEIV 1980, přeložil Petr Dvořák)

[Zpět na seznam](#)

JUDA INFO

červenec 2004

Oddělení se od hříchů rodové linie - Paul Cox

List Římanům 1,18-32:

Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří zadržují pravdu nepravostí.

Jako člen své rodiny zástupně činím pokání za všechny, kteří svými zlými skutky potlačili pravdu.

Vždyť to, co může být o Bohu poznáno, je jim zjevné, Bůh jim to přece zjevil. Jeho neviditelné znaky, totiž ta jeho věčná moc a božství, jsou přece od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. Protože když poznali Boha, ani nebyli vděční, ale ve svých myšlenkách propadli marnosti a jejich nerozumné srdce bylo zatemněno.

Zástupně vyznávám tento hříšný postoj za všechny, kteří - ačkoli Boha poznali, neoslavovali ho, ani mu nevzdali díky, protože jejich myšlení bylo marnivé a jejich pošetilé srdce bylo zatemněno.

Prohlašují se za moudré, ale stali se blázny. A zaměnili slávu nepomíjejícího Boha za zpodobení obrazu pomíjejícího člověka, ptáků, zvířete a plazů.

Zástupně vyznávám tento hříšný postoj za všechny, kteří zaměnili uctívání nesmrtelného Boha za uctívání obrazu smrtelných lidí, ptáků, zvířat a plazů.

A proto je Bůh vydal v žádostech jejich srdce nečistotě, aby navzájem zneuctívali svá těla...

Zástupně vyznávám hříšné touhy srdcí mých předků, které je vedly k sexuální nečistotě a k zneuctívání jejich těl.

...ty, kteří zaměnili Boží pravdu za lež a ctili stvoření a sloužili mu raději nežli Stvořiteli, který je požehnaný na věky...

Zástupně vyznávám hříchy těch, kteří zaměnili pravdu za lež a raději uctívali a sloužili stvoření, než aby uctívali svého Stvořitele, kterému na věky náleží chvála.

Proto je Bůh vydal hanebným vášním; neboť i jejich ženy zaměnily přirozené obcování za to, které je proti přirozenosti.

Zástupně se odvracím od hanebných vášní, při kterých ženy zaměnily svoje přirozené vztahy za nepřirozené.

A podobně i muži opustili přirozené obcování se ženou a ve své touze se rozpálili k sobě navzájem, takže muži páchají nestydatost s muži a sami na sobě dostávají nutnou odplatu za ten svůj blud.

Zástupně za všechny muže ve svém rodě vyznávám jejich hřích, že opustili přirozený vztah se ženami a zapálili se touhou jeden k druhému a začali obcovat s muži a tím na sebe přivolali trest za tento svůj blud.

A poněvadž neuznali za dobré mít Boha ve známosti, vydal je Bůh zvrácené mysli...

Zástupně vyznávám jako hřích, že mí předkové pohrdli zjevenou Boží moudrostí, a proto je Bůh vydal jejich zvrácenému myšlení.

Jsou naplněni veškerou nepravostí, smilstvem, ničemností, lakotou, zlobou, plní závisti, vraždy, svárlivosti, lsti, zlomyslnosti...

Zástupně vyznávám jako hřích, že se mí předkové naplnili vší nepravostí, smilstvem, ničemností, lakotou, zlobou, a jsou plní závisti, vražd, svárlivosti, lsti a zlomyslnosti.

...donašeči, pomlouvači, nenávidící Boha, zpupní, pyšní, vychloubační, kteří vyhledávají zlé věci, neposlouchají rodiče, jsou nerozumní, nedodržující smlouvy, bezcitní, nesmiřitelní, nemilosrdní...

Zástupně vyznávám jako hřích, že se mí předkové stali donašeči, pomlouvači, nenávidícími Boha, zpupnými, pyšnými, vychloubačnými, vyhledávajícími zlé věci, neposlouchajícími rodiče, byli nerozumní, nedodržující smlouvy, bezcitní, nesmiřitelní, nemilosrdní...

...kteří ačkoli znají Boží spravedlivé ustanovení, že ti, kteří provozují takové věci, zasluhují smrt, nejenže je dělají také, ale dokonce to těm, kteří je provozují, schvalují.

Zástupně vyznávám hříšný postoj těch, kteří ačkoli jsou si vědomi Božího výnosu, že ti, kteří takové věci činí, si

zaslouží smrt, nejenže je sami dělají, ale i ostatním, kteří je provozují, je schvalují.

[Zpět na seznam](#)

JUDA INFO

červenec 2004

Modlitba odhalení kořenů vzpoury - Paul Cox

Ve jménu Ježíše Krista vyznávám jako hřích modlářství v mé rodové linii.

Vyznávám jako hřích každou osobní i generační vzpouru, tvrdohlavost a neposlušnost, která přispěla k čarodějnictví v mém životě a mé rodové linii.

Vyznávám jako hřích každou závist a žárlivost mysli, těla a osobnosti mých předků.

Vyznávám jako hřích každé uctívání lidské síly a touhu po uznání.

Vyznávám jako hřích každou závist a žárlivost vůči duchovnímu obdarování a schopnostem druhých.

Vyznávám jako hřích za sebe a za všechny mé předky, že nestřežili brány duchovních a fyzických smyslů.

Vyznávám jako hřích to, že jsem si vybral následovat svoji vůli namísto vůle Boží.

Volím si nedlužit druhým nic, než lásku.

Volím si opustit skutky tmy a obléknout si zbroj Ježíše Krista, nehledat uspokojení těla a jeho žádosti.

Volím si chodit pouze podle milosti a pomazání, které mi bylo Bohem dáno.

Volím si chodit v jednotě se svými bratry v Kristu.

Volím si následovat Ježíše, žít život lásky a považovat druhé za přednější sebe sama.

Volím si vzdát se svých vlastních práv, abych mohl sloužit Pánu celým srdcem.

Volím si podřízovat se v lásce a považovat druhé za přednější sebe sama.

Volím si nepolevit ve své horlivosti sloužit Pánu. Chci se radovat v naději, být trpělivý v soužení, věrný v modlitbách. Chci pomáhat nést břemena druhých. Chci být pohostinný. Chci žehnat těm, kteří jsou pronásledováni, radovat se s těmi, kteří se radují a plakat s těmi, kteří pláčou. Chci žít v souladu s věřícími. Nechci se povyšovat a být domýšlivý. Nechci odplácet zlo zlem a nechci se mstít. Chci žít v pokoji se všemi lidmi.

Pane, prosím, odstraň všechny bezbožné duchovní plány a záměry, kterým byla dána moc mojí vzpourou, modlářstvím a žárlivostí a vzpourou, modlářstvím a žárlivostí mých předků.

Pane, odpoj mne od každého spojení se zlem a přetrhni všechny bezbožné vazby mezi mnou a nepřitelem.

Pane, odstraň generační strom poznání dobrého a zlého.

Pane, přetrhni všechny provazy smrti, které mne svazují, zahraď všechny ničivé proudy, které mne unášejí, rozpleť všechny provazce, které mne drží a odstraň všechny pasti, do kterých jsem chycen.

Pane, nyní si beru zpět Boží pomazání, sílu, autoritu, zaopatření a zdraví, které mi kvůli mému hříchu a hříchu mých předků bylo vzato.

Pane, polož mne jako pečeť na své srdce, jako pečetní kámen na svoji ruku, protože tvoje láska je silnější než smrt.

Prohlašuji, že Ježíš Kristus je hlava a Pán nade vším.

Modlitba dle Ez 8,1-6; Ř 12,3; 1Sam 15,23; Deut 4,15-20; Ef 4,12-13; Ř 13; Gn 2; Ž 18; Ef 1,22; Pís 8,6

[Zpět na seznam](#)